

[Krag.]

min Dør. Han har efterladt sit Kort, en Skarnbunke — jeg fejrer den til Side, som det Æreskænderi, den er.

Hans Nielsen: Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen. Jeg har tidligere omtalt den Konfusion, som har gjort sig gældende indenfor Retsstatspartiet ved mangfoldige Lejligheder i denne Samling og i tidligere Samlinger, og den forvirrede Maade, hvorpaa dette Parti har stemt. Dette har sat det ærede Medlem Hr. Hans Hansen i meget daarligt Humør, og han brugte meget voldsomme Udtryk imod mig, da han sidst havde Ordet, og paastod, at jeg havde talt imod bedre Vidende. Jeg vil nu gerne give nogle Eksempler paa, hvorledes det ærede Retsstatsparti har stemt, saa kan ærede Medlemmer jo dømme det ærede Medlem Hr. Hans Hansen og mig imellem.

Ved tredie Behandling af Næringsloven, den 26. Marts 1931, udtalte det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen — det kan De se Sp. 6278 —: „Vi kan altsaa hverken stemme for eller imod dette Lovforslag.“ Da Afstemningen fandt Sted — det staar Sp. 6280 —, viste det sig, at der var 86 Stemmer Ja og 1 Stemme imod, og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen tør vel neppe benægte, at det var ham, der stemte imod. Til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen altsaa havde erklæret, at Retsstatspartiet hverken vilde stemme for eller imod, saa stemte dog alligevel et af Partiets Medlemmer imod.

Ved anden Behandling af Jagtloven, den 26. Marts i Aar, var der Navneopraab om Ændringsforslag Nr. 10. Af Folketingstidende Sp. 6324 fremgaar det, at her stemte Retsforbundets Medlemmer ja, og de var alle tre til Stede. Men den næste Dag, altsaa den 27. Marts, da Jagtloven var til tredie Behandling — Referatet findes Sp. 6418 —, oplyste det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at hans Gruppe Dagen i Forvejen var kommet til at stemme imod, hvad han havde anbefalet. Jeg maa sige, at det er jo ogsaa en mærkelig Afgørelse, Partiet har truffet ved den Lejlighed.

Ved Afstemningen over Militærlovene ved tredie Behandling den 11. Marts — det er Sp. 5476 — stemte det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen og Hr. Hans Hansen ved Navneopraabet ja, medens det ærede Medlem Hr. Axel Dam svarede: Stemmer ikke.

Ved første Behandling af Arbejdsløs-

hedsloven og Arbejdsanvisningsloven i 1927 var det ærede Medlem Hr. Axel Dam Ordfører og gik stærkt imod Forslaget — ærede Medlemmer kan læse det i Folketingstidende for 1927, Sp. 2633 — og sagde, at det led jo meget kønt med denne Arbejdsløshedsunderstøttelse, men den gav jo intet Arbejde, og hvad kan det nytte o. s. v., ærede Medlemmer kan selv læse det. Da Forslaget atter var til Behandling, havde Partiet vræget det ærede Medlem Hr. Axel Dam som Ordfører, og nu var det Hr. Willesen, der var blevet Ordfører. Den Gang havde Partiet kun to Medlemmer, men der havde altsaa nu fundet en Paladsrevolution Sted indenfor Partiet, og nu var det Hr. Willesen, der rykkede frem og erklærede, at Forslaget var nødvendigt, og at man derfor maatte stemme for det.

Jeg maa gaa ud fra efter den Erklæring, der er afgivet af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen i Aften, at Partiet altid stemmer efter sin Overbevisning; det kan ikke ses af Folketingstidende, hvorledes der er stemt, men jeg maa altsaa gaa ud fra, at de har stemt mod hinanden ved denne Lejlighed, efter som de udtaler sig paa forskellig Maade.

Min Udtalelse bestyrkes af det ærede Medlem Hr. Hedelund af Venstre, der i 1929—30 Sp. 426 kommer ind paa det samme Forhold, som jeg her har omtalt, og udtaler:

„Endelig skal jeg kun sige til det ærede Medlem“,

— det er Hr. Geert-Jørgensen —

„at naar „Aarhus Amtstidende“ har skrevet, at Retsforbundets Medlemmer altid stemte mod hinanden, saa er det ikke helt rigtigt. Jeg mindes en enkelt eller et Par Gange, hvor man saa det Særsyn, at de stemte sammen.“

Det er det ærede Medlem Hr. Hedelunds Bidrag til Belysning af Retsforbundet; jeg maa sige, jeg er ganske enig med det ærede Medlem til Trods for, at han hører til et Parti, som jeg bekæmper paa det hidstigste.

Madsen-Mygdal: Efter at nu den højt-ærede Statsminister har været over hele Gulvet igen og inde i alle Krogene, var det jo fristende at følge efter ham, men jeg tager ikke meget fejl af Stemningen og Følelserne i Forsamlingen af Tingmænd i Aften, naar jeg mener, det er et Ønske, som sikkert alle samles om, at vi snart kunde blive færdige med disse Forhandlinger. Jeg skal, da jeg ogsaa selv deler dette Ønske — altsaa delvis af egoistiske